

Grundlag af Sparekommissionens Forslag. Denne Fastlægning og Engagementet af Personalet blev utvivlsomt mere omfattende, end det oprindelig var tænkt, og den faste Stamme i Personalet med dets faste Ansættelse og med dets Pensionsret blev noget anderledes, end det var tjenligt for Teatrets Bevægelsesfrihed, baade i Repertoirevalg og i Spilleplan. Der kræves ifølge Sagens Natur Tid til at ændre dette, idet der baade skal finde Afvikling Sted overfor tidligere ansatte og Engagement af nye Kræfter til Udfyldning, og jeg tilføjer, at man overfor nye Engagementer viser den største Varsomhed, før man gaar over til Ansættelse i pensionsgivende Stilling.

Hvor vanskeligt hele dette Arbejde maa være, er ikke det ærede Medlem Hr. Rode ubekendt, og navnlig er det ham heller ikke ubekendt, hvor vanskeligt det bliver gjort for Teatrets Direktør og Ministeriet at træffe de hensigtsmæssige Dispositioner paa Grund af den Holdning, Pressen og betydende Mænd jævnlig indtager overfor de enkelte Tilfælde. Det sker baade, hvor det gælder Afskedigelse af Kræfter, som ikke er af tilstrækkelig Værdi for Teatret, og hvor det gælder fortsat Tilknytning af en Kunstner, hvor exorbitante Krav han end maatte stille baade til Vederlag og til personlig Hensyntagen. Til Trods for alle disse Vanskeligheder vil dog ingen kunne undgaa at lægge Mærke til den Stab af talentfuld og arbejdsvivrig Ungdom, som det er lykkedes at knytte til Teateret i de sidste Aar, og som gør Personalet i dets Helhed mere afrundet end før, og som aabner Mulighed for Teatret med Hensyn til Løsning af de store Opgaver. Lønningsordningen er jo saaledes, at Nedsættelser efter Pristal automatisk giver sig Udslag paa Lønkontoen for det faste Personale, og Teatrets Direktør og Ministeriet er enige om, at denne à jour Føring af Lønningerne ogsaa maa give sig Udslag ved Fastsættelsen af Gagerne ved Aarskontrakt, og Teatrets Direktør er sig fuldt bevidst, at jo mere alsidig sammensat Personalet er, des mindre vil den Afhængighed overfor den enkelte Kunstner være, som Teatret for Fremtiden bliver udsat for, og efter dette Program bliver der arbejdet. Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Rode i, at det er den økonomiske Krisetilstand, der har bevirket Indtægtsnedgangen, medens Pristallets Indvirkning paa Budgettet kun har har været i et Kvartal.

Men kan man end faa Udgifterne ned ved Pristallet og ved et fortsat maalbevidst Arbejde fra Administrationens Side, maa jeg dog baade i Overensstemmelse med min

Forgænger og ogsaa med Rigsdagen hævde, at en virkelig Forbedring af Teatrets Balance, naar man vil bibeholde de 3 Kunstarter — og jeg tror ikke trods den megen Tale herom, at nogen vil tage Ansvaret for at opgive dem —, kan kun naas ved Gennemførelse af den Dobbeltscene, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Rode ved en tidligere Lejlighed har givet sin Tilslutning. Og en Oversigt over det Antal Aftener, de enkelte Kunstnere kan naa at optræde, saa længe der kun er een Scene, viser ogsaa paa afgørende Maade, hvor meget stærkere Teatret kunde benytte sin Kunstnerstabs Evner og Lyst. Det kunde af det ærede Medlem Hr. Rodes Udtalelser synes, som om det ærede Medlem optræder som Ordfører for hele Rigsdagen, idet han sagde, at Planen om Dobbeltscenens Bygning ikke kunde vente nogen Tilslutning. Jeg har allerede paavist, at paa et andet Punkt vedrørende mit Budget optræder det ærede Medlem som Flertallets Ordfører, ved Dobbeltscenen er det ærede Medlem altsaa naaet endnu højere op. Jeg kan maaske dog lægge nogen Vægt paa, at det i det ærede Medlems Udtalelser føjes til: „at der i Øjeblikket ikke er Udsigt“, men jeg er ogsaa overbevist om, at saa snart den øjeblikkelige Situation ændres, vil Rigsdagen atter staa samlet om Dobbeltscenen og maa gøre det, ikke blot af kunstneriske, men ogsaa af finansielle Grunde.

I Anledning af det, der blev sagt om Teatrets kunstneriske Indsats, om hvilken flere Talere har talt saa nedsættende — det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen ønskede at blive sikret mod, at den blev af saa ringe Beskaffenhed som nu —, vil jeg gerne med den højtærede Formands Tilladelse oplæse Repertoirelisten for denne Uge. Søndag: Eftermiddag: Onkel Vanja, Søndag Aften: Tryllefløjten, Mandag: Stormen, Tirsdag: La Serva Padrona og Napoli, Onsdag: En Dag paa Hirschholm Slot, Torsdag: Den kongelige Gæst og Tycho Brahes Drøm, Fredag: En Dag paa Hirschholm Slot og Lørdag: Leonora Christine. Jeg tror, at det kongelige Teater kan være denne Liste bekendt, ja, jeg tror, det er et overordentlig godt og alsidigt Repertoire. Her er klassisk Digtning, her er moderne dramatisk Digtning, baade fremmed og dansk, her er fremmed klassisk og moderne dansk Opera, her er Bournonville og moderne dansk Ballet, og ingen kan nægte, at alle disse Værker fremføres paa smukkeste Maade. Hele Pressen var, da „Onkel Vanja“ fremførtes, enig om, at her ydedes baade den fineste Instruction og den